

Άμεση ανάγκη για αναβάθμιση της εικόνας και της λειτουργίας της Αθήνας

Περπατώντας στο κέντρο της Αθήνας, την εβδομάδα που μας πέρασε, διαπίστωσα πως μαζί με τους Αθηναίους πολίτες υπήρχαν πολλοί, πάρα πολλοί για την ακρίβεια τουρίστες. Αυτό το χαρμόσυνο γεγονός αποτελεί μεγάλη ελπίδα για το εμπορικό κέντρο της πόλης αλλά και για την ίδια την πόλη.

Την ίδια στιγμή βλέποντας το «στήσιμο» της πόλης είδα και τις μεγάλες αδυναμίες της. Κατεστραμμένα πεζοδρόμια, κακοφτιαγμένοι δρόμοι, στενοί χώροι και αυτοκίνητα παντού. Προσπαθώντας να κάνω ένα παραλληλισμό με κέντρα άλλων μεγάλων πόλεων της Ευρώπης, ειλικρινά δεν μπόρεσα να βρω μία που να έχει τέτοιο κακό συνδυασμό μέσα της. Είναι γεγονός πως η βιτρίνα της πόλης, θέλει για άλλη μία φορά ένα συνολικό λίφτινγκ. Είναι κάπως παράδοξο να δημιουργήσουμε μία όαση στο χάος της πόλης αλλά στην Σταδίου για παράδειγμα να μην υπάρχει σωστό πεζοδρόμιο που να έχει ράμπα φτιαγμένη για ανθρώπους με κινητικές δυσκολίες για να περάσουν από το ένα φανάρι στο άλλο.

Εξίσου παράδοξο είναι να βρίσκονται παντού στο κέντρο αυτοκίνητα. Το ξεπερασμένο σύστημα των μονών-ζυγών με τα χρόνια δεν έχει δημιουργήσει ανάχωμα στην ασταμάτητη ροή αυτοκινήτων που χρησιμοποιούν το κέντρο της Αθήνας είτε ως τμήμα διαμπερής κίνησης για να μετακινηθούν είτε ακόμα χειρότερα για να βρουν ένα πεζοδρόμιο ελεύθερο και να παρκάρουν.

Εδώ, ίσως οι φίλοι μας οι συγκοινωνιολόγοι σε συνεργασία με το **Δήμο της Αθήνας** και το **Υπουργείο Περιβάλλοντος** να έπρεπε να

κάτσουν κάτω και να αποφασίσουν ποιο μοντέλο πόλης θέλουμε τελικά; Το μοντέλο της (χαμένης) πεζοδρόμησης Πανεπιστημίου ή το μοντέλο που υπάρχει τώρα;

Για την πόλη της Αθήνας δεν βλέπω να υπάρχει περιθώριο επιλογής. Αν θέλουμε μία πιο ανθρώπινη **Αθήνα** από αυτή που παραλάβαμε και δυστυχώς διατηρούμε πρέπει να δράσουμε άμεσα.

Αν θέλουμε να κάνουμε αυτή την πόλη να μοιάζει **Ευρωπαϊκή**, πραγματικά όμως, πρέπει να πάρουμε τις οριστικές αποφάσεις μας. Να ορίσουμε εκ νέου ποιο είναι το κέντρο της πόλης, ποιο είναι το τουριστικό κέντρο της πόλης, ποιο είναι το εμπορικό κέντρο της πόλης, ποιο είναι το επιχειρηματικό κέντρο της πόλης, ποιο είναι το νεανικό κέντρο της πόλης.

Δεν μπορεί να είναι όλα μαζί. Δεν μπορεί να έχουμε τα πάντα παντού. Οι διαφορές σήμερα στο λεγόμενο κέντρο έχουν διαμορφωθεί από τάσεις και όχι από επίσημες αποφάσεις. Ας πάρουμε για παράδειγμα τα Εξάρχεια. Έγιναν αυτό που είναι σήμερα γιατί διαμορφώθηκε στη συνείδηση γενεών και όχι γιατί το αποφάσισε μία επίσημη αρχή. Το Κολωνάκι το ίδιο, το Μοναστηράκι το ίδιο κ.ο.κ.

Το δεύτερο που είναι απαραίτητο να γίνει για να μην φτάσουμε την Αθήνα ξανά 30 χρόνια πίσω είναι να εκδιωχθούν τα αυτοκίνητα από ένα διακριτό μέρος του κέντρου. Να δοθεί χώρος στον πεζό και τον ποδηλάτη (αν θέλουμε να ενισχύσουμε αυτή τη φιλοσοφία).

Οδεύοντας στο μέλλον της Αθήνας, οι λογικές πρέπει να αναπροσαρμόζονται ανάλογα με τις ανάγκες. Σε αυτή την πόλη μπορεί να έχουμε ένα αρκετά λειτουργικό πλέον δίκτυο Μετρό, ένα μικρό δίκτυο Τραμ, ένα ανεπαρκές Προαστιακό και ένα γιγαντιαίο δίκτυο λεωφορείων-τρόλεϊ όμως και πάλι τα αυτοκίνητα κοντεύουν να πνίξουν την πόλη.

Τρίτο, πρέπει να αναδείξουμε το δίκτυο βιώσιμης κινητικότητας της πόλης. Έχουμε ένα δίκτυο ποδηλατόδρομων σπαρμένο στους Δήμους της Αθήνας αλλά δεν υπάρχει τις περισσότερες φορές

καμία σύνδεση μεταξύ τους. Οργανωμένα δεν υπάρχει καν ένας επίσημος χάρτης που να τους έχει μέσα συγκεντρωμένους και να δίνει τη δυνατότητα σε κάποιον να τους βρει και να τους χρησιμοποιήσει.

Μαζί πρέπει να υπάρχει χάρτης με τους πεζοδρομημένους δρόμους της πόλης, που είναι αρκετοί. Δίκτυο μετακινήσεων είναι και αυτό.

Τελικά όμως πρέπει η πόλη να επανασχεδιάσει τη φιλοσοφία της εικόνας και της λειτουργίας που θέλει να έχει για τα επόμενα χρόνια, τις επόμενες δεκαετίες. Με ένα στρατηγικό σχεδιασμό, Δρόμο-δρόμο, πεζοδρόμιο-πεζοδρόμιο. Όχι σποραδικά, όχι αποσπασματικά. Αυτό το κάναμε και τα αποτελέσματα ήταν πενιχρά.

Καλή Εβδομάδα σε όλους

14.11.2016

Νίκος Καραγιάννης-yrodomes.com

[Ακολουθήστε τον Νίκο Καραγιάννη στο twitter](#)